

Honger naar God

De vrome kunstenaar Michelangelo schreef eens: Als mijn hart niet door U, O God wordt geïnspireerd is het niet meer dan dorre, vruchteloze klei. Mijn hart kan zichzelf niet verbeteren of veranderen. De ware bron van goedheid en oprecht geloof ligt in U en U alleen. Tenzij U mij bij de hand neemt kan ik de weg niet vinden.

Prachtig groene grazige weiden gelegen aan een zacht kabbelende beek... Het is het plaatje waar wij allemaal naar verlangen. In Psalm 23 wordt het zo duidelijk voorgehouden. En toch lijkt het er vaak op dat wij, als Gods schapen, heel wat meer tijd doorbrengen op de uitgedroogde, vervuilde en vruchteloze velden van deze wereld waar nauwelijks iets eetbaars te vinden is, en nergens een kristalheldere beek stroomt om onze dorst aan te lessen. En dat terwijl de Bijbel ons zoveel meer belooft. Paulus heeft het zelfs over 'een vrede van God, die ons menselijk besef te boven gaat en die de wacht houdt over onze harten en gedachten.'

Het is ook niet altijd even makkelijk in deze wereld, met al haar zogenaamde pracht en praal, om volhardend te zijn in de normen en waarden die God van ons verlangt. Maar makkelijk of niet... God verlangt van ons dat wij ons niet op de wereld richten die wij kunnen zien, maar op Zijn onzichtbare, geestelijke Koninkrijk. De groene grazige weiden, en de vrede die ons verstand te boven gaat, worden niet gevonden door ons te spiegelen aan de normen van de wereld, maar hebben alles te maken met onze overgave aan God en onze relatie met Hem. Het gebeurt ons maar al te vaak dat wij Gods Woord aanpassen aan onze eigen verlangens en ideeën, terwijl wij onze verlangens en ideeën juist moeten aanpassen aan Gods Woord.

Een blik op het leven van de grote Christenen uit het verleden laat ons zien wat hun geloof zo echt en krachtig maakte. Wat ze allemaal gemeen hadden was hun honger naar God; hun verlangen om ruimte te maken voor de Geest van God, zodat die vrijelijk in hun hart kon stromen. En ook voor hen ging dat niet vanzelf. Daar moesten ze voor vechten, want de wereld maakte het ook hen niet makkelijk.

De Bijbel schildert in het boek Openbaring het plaatje van Jezus die aan de deur van ons hart staat en aanklopt. Hij vraagt om gemeenschap met ons. Deze passage wordt doorgaans gebruikt bij het uitleggen van de reddingsboodschap, en terecht. Maar uiteindelijk gaat de boodschap van dat vers veel verder. Jezus wil constant met ons in gemeenschap leven. Helaas zijn wij vaak ongevoelig en verblind door de wereld zodat wij het kloppen niet horen en dan laten wij Hem buiten staan. Koning David sprak er over toen hij schreef: Gij zegt: Zoek Mijn aangezicht; dan zoek ik Uw aangezicht, o Heere! * Maar Gods Geest dringt zich niet op. Die is stil en landt alleen waar hij gewent is.

'Zalig zij die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden.' * Honger naar God is niet hetzelfde als kennis over God. Een mens die hongert naar God houdt zich vast aan God en vertrouwt, zelfs zonder antwoorden te hebben. Geloof rust in de armen van God en laat door de Geest het hart cultiveren. Geloof zegt met Jeremia: "O Heere! Gij weet het." * Kennis over God is zeker belangrijk, maar zegt uiteindelijk niets over een relatie met God. Een theoloog weet alles over het Woord van God, maar al die kennis maakt van hem nog geen kind van God met een warme, persoonlijke relatie tot de Vader. Investeren wij wel genoeg in onze relatie met God, of is onze halfslachtige en gemakzuchtige houding ons toch vaak de baas? Gods vrede, die alle verstand te boven gaat wil ook in onze harten regeren, en het is Gods wil dat ook wij ons uitstrekken op die groene, grazige weiden van Psalm 23.

* PSALM 27:8

* JEREMIA 15:15

* Mattheüs 5:6